

พืชในสกุล (genus) Selaginella Beauv. เป็นพืชที่จัดอยู่ในวงศ์ Selaginellaceae ซึ่งเป็นวงศ์เดียวของ order Selaginellales ใน subdivision Lycopida พืชสกุลนี้มีอยู่ประมาณ 700 ชนิด (species) พบขึ้นกระจายอยู่เกือบทั่วโลก และพบมากในเขตร้อน (tropical) ที่มีความชื้นคอนข้างสูง ในเขต กึ่งร้อน (subtropical) และเขตหนาว (temperate) ก็พบได้ เช่นเดียวกัน สำหรับประเทศไทยซึ่งทั้งอยู่ในเขตร้อนก็พบว่ามีพืชสกุลนี้ขึ้นอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ภาคใต้ จะมีมากกว่าภาคกลาง และภาคตะวันออก

Alston(1951) กล่าวถึงชนิดของ Selaginella ที่มีในประเทศไทยรวม 17 ชนิด ได้แก่ S. siamensis, S. repanda, S. intermedia, S. ostenfeldii, S. pubescens, S. biformis, S. argentea, S. griffithii, S. delicatula, S. willdenowii, S. helferi, S. pennata, S. amblyphylla, S. lindhardii, S. tenuifolia, S. chrysorrhizos และ S. kurzii ตามที่ Tagawa และ Iwatsuki(1967) ซึ่งได้เข้ามาสำรวจและเก็บตัวอย่าง Selaginella และพืชอื่น ๆ ไปศึกษา ให้รายงานถึง Selaginella ที่พบในประเทศไทยไว้ 22 ชนิด โดยบอกถึงสถานที่พบ Selaginella ชนิดทาง ๆ ไว้ และหลังจากนั้น Tagawa และ Iwatsuki(1979) ซึ่งได้กลับเข้ามาสำรวจและเก็บตัวอย่างเพิ่มเติม ได้ทำรูปวิชาน (key) และบรรยายลักษณะ Selaginella ชนิดทาง ๆ ไว้รวม 29 ชนิดด้วยกัน

โดยทั่ว ๆ ไป ในการตรวจสอบชนิดของพืชสกุลนี้ นักจะใช้ลักษณะของลำต้น ใน สปอร์ไฟล์ (sporophyll) และชนิดน้ำดื่ม (Alston, 1951) เป็นสำคัญ ซึ่งลักษณะคั่งด้วยน้ำดื่มจะไม่คงที่ แต่จะเปลี่ยนแปลงขนาด รูปร่าง ไปตามสภาพแวดล้อม ในบางครั้งทำให้การตรวจสอบชื่อชนิดเป็นไปได้ยาก บัวบันไดมีการนำเอาลักษณะสปอร์ และเรณู (pollen) มาช่วยในการตรวจสอบชนิดพืชกันมากขึ้น (Afzelius et al., 1954 ; Larsen, 1975) เนื่องจากพบว่าลักษณะสปอร์และเรณูในคอยแพรเปลี่ยน และ สปอร์หรือเรณูนั้นยังคงหนอนอยู่ในสภาพเดิมได้เป็นเวลานาน แต่การศึกษาส่วนใหญ่นักจะ ศึกษาเกี่ยวกับเรณูของพันธุ์ในตอก ล้วนสปอร์ของพืชไว้ก็อย่างนี้การศึกษากันน้อย

สำหรับพืชสกุล Selaginella เป็นพืชที่สร้างสปอร์สองชนิด คือ เม็กะ สปอร์ (megaspore) ซึ่งมีขนาดใหญ่ (200-700 ไมครอน) และมีจำนวนประมาณ 4 เม็กะสปอร์ในแต่ละเม็กะสปอร์แพรนเจียม (megasporangium) สปอร์อีกชนิดหนึ่ง คือในโถรสปอร์ (microspore) มีขนาดเล็ก (20-60 ไมครอน) และเกิดขึ้นเป็น จำนวนมากในแต่ละในโถรสปอร์แพรนเจียม (microsporangium) คั่งน้ำดื่ม การนำเอา เม็กะสปอร์มาศึกษาจึงทำได้สะดวกกว่า เพราะมีขนาดใหญ่ สามารถศึกษารายละเอียด ไก่มากพอสมควรจากกล้องจุลทรรศน์ธรรมชาติ (light microscope)

Tyron(1949) ศึกษาถึงสปอร์ของ Selaginella ในอเมริกาเหนือรวม 32 ชนิด และนำลักษณะที่ศึกษามาทำรูปวิชานามาจ่าแกนชนิด จัดเป็นกลุ่ม (group) และเป็น กลุ่มย่อย (subgroup) ซึ่งสรุปให้ว่าลักษณะลักษณะของผังสปอร์ (pattern of spore sculpture) มีประโยชน์ในการจำแนกขอบเขตของชนิด

Alston(1955) ได้ใช้ลักษณะของสปอร์ในการทำรูปวิชานามาจักรนิคของ Selaginella บ้าง แต่ไม่ได้นำมาจัดแยกหมวดหมู่

Hellwig(1969) ศึกษาสปอร์ของ Selaginella ในเม็กซิโกและอเมริกากลาง รวม 47 ชนิด และสรุปให้ว่าลักษณะของสี ขนาด และลักษณะผังสปอร์มีประโยชน์ ในการตรวจสอบชนิดและการจัดหมวดหมู่ของพืชสกุลนี้

สำหรับในประเทศไทยข้อมูลเกี่ยวกับชนิดของ Selaginella มีอยู่มาก
ตั้งจะเห็นได้จาก Alston(1951) ได้กล่าวถึง Selaginel ชนิด ๗ ถึง ๑๗ ชนิด
Tagawa และ Iwatsuki(1979) ได้ศึกษาหารูปวิชานและบรรยายลักษณะ ๗ ชนิด
Selaginella ไว้ ๒๙ ชนิด แต่ยังมิได้มีการศึกษาถึงลักษณะของสปอร์เลบ

ตามที่ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับสปอร์ของ Selaginella ซึ่งเป็นชนิดที่ขึ้นอยู่ใน
ประเทศสรุณเมริกากองกลาง ขึ้นมาให้เห็นว่าควรจะมีการศึกษาลักษณะสปอร์ควบคู่ไปกับ
ลักษณะอื่น ๆ ของ Selaginella ชนิดอื่น ๆ อีกด้วยเพื่อคลายปัญหาทางอนุกรมวิธาน